

te Castricum, is een nog zeldzamer geval, dan die vier gevallen van November, die ons reeds bekend zijn. Intusschen wordt de gebeurtenis door de mijn aan den staart van het dier verklaard.

Rotterdam.

A. B. VAN DEINSE.

NASCHRIFT. Het is gebleken, dat de insnijding in de borstvin van de Wissekerker vinvisch, die ik afbeelde in fig. 2 in mijn eerste stuk (bl. 423), het gevolg was van een ziekte van het dier. Die insnijding is dus abnormaal en ontbreekt bij gezonde ♂ en ♀ dieren. — Ook in de maand April spoelden nog baarden en stukken daarvan aan, o. a. te Scheveningen, Wassenaar en Zandvoort.

v. D.

OVER BOOMKLEVERS.

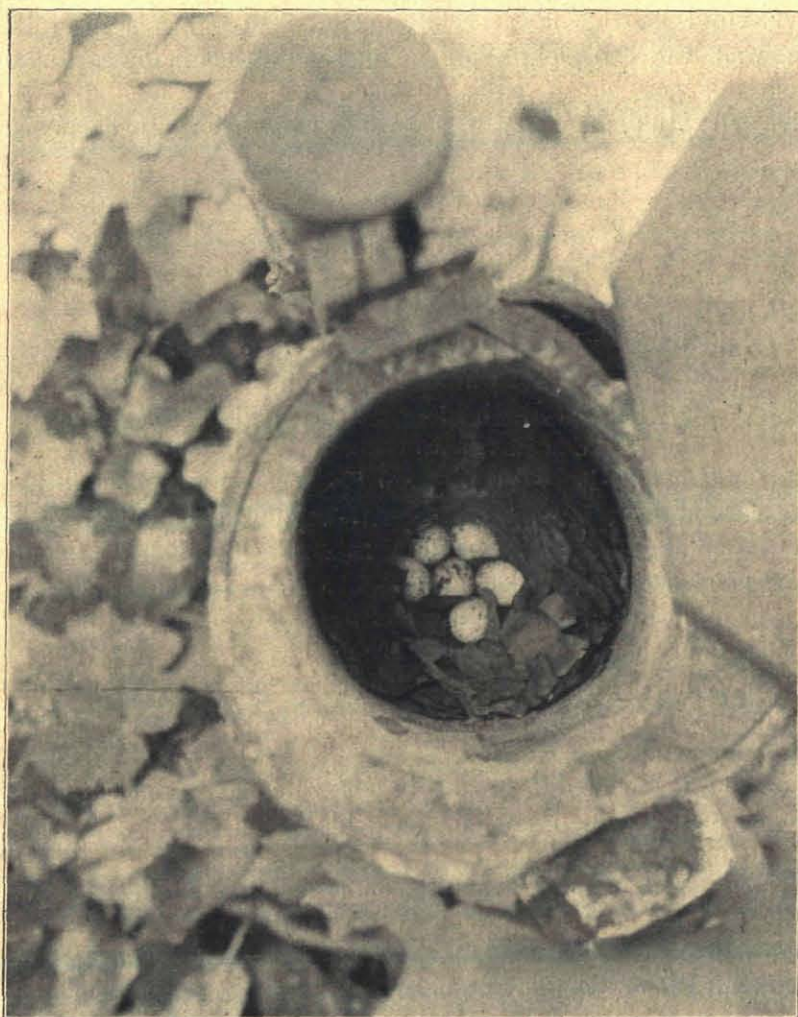
DE lustige boomklever maakte verleden week ook deel uit van de groote partij, die kwam smullen in de grove dennen. De droge Oostenwind en de heldere zon deden de dennekegels openbarsten, den heelen dag lang was het in 't bosch een geknetter zonder ophouden. Ik weet niet of de vogels op het geluid al afkomen, maar zeker is het, dat 'smorgens tegen tien de dennetoppen vol zaten met koolmeezen en pimpelmeezen, zwartkopmeesjes, groenvinken en kneuen, die als de dennekegel opensprong, behendig de gevleugelde zaden er uit pikten, nog voordat ze naar de grond konden dwarrelen. En toen de partij in vollen gang was, kwamen daar ook nog een paar boomklevers aanzetten, die haastig het eene zaadje voor, het andere na, naar binnen schrokten. Dit leek hun gemakkelijker dan het open beitelen van de dennekegels, zooals ze dat in Februari en Maart gedaan hebben.

Ofschoon de boomen dik in de kegels zaten en er plaats en voorraad genoeg was voor duizenden gasten, joeg hier toch weer telkens de een den ander van zijn maaltijd af. 't Is of die vogels gemakkelijker een vogel zien dan een dennekegel. Vooral de kneuen liepen erg in den kijker; ook onze boomklevers stoven bij 't aankomen meteen op een kneu af, wipten hem van zijn kegel en vraten daar de zaden uit. De kneu op zijn beurt ging een dikke groenvink te lijf, maar die ging alleen maar opzij om een oogenblik later de kneu er weer af te ketsen. Zoo was het dan in die dennetoppen een tooneel vol kleur en beweging. De dieren aten haastig en in stilte, behalve het pimpelmeesje, dat van tijd tot tijd vergenoegd rechtop ging zitten en dan zijn zilveren vreugderoep liet hooren.

Die boomklevers houden veel van de grove dennen. Ze hebben ze ook noodig voor hun nestbouw. Dikwijls heb ik gezien, hoe de boomklever tegen de dikke dennestam opklauterde en de plekken opzocht, waar de schors groote

plakken vormt. Oude dennen hebben dat soms zeer mooi en lijken dan bekleed met krokodillenvel in 't groot.

Nu, de boomklever werkt zijn spitsen rechten snavel vlak onder de oppervlakte van zijn schorsplak en slijt zoo het bovenste dunne laagje er af. Met

Kijkje in nest met gevlekte eieren.

onbegrijpelijke vlugheid weet hij dat plakje meteen in zijn snavel te krijgen en triomfantelijk vliegt hij er mee naar zijn nesthol. Die denneschorsplakjes lijken hier in onze streek onontbeerlijk bouw materiaal en hij gebruikt er ongelooflijke hoeveelheden van. Wel hebben wij enkele keeren een boomkleversnest gezien

dat met dorre bladeren was bekleed, maar dan had het toch meestal een onderlaag van schorsschilfers. En nu schijnt het ook dat hij dikwijls zijn nest uitsluitend van schorsschilfers fabricceert. Het afsplijten van die plakjes gelukt hem des te beter, doordat zijn snavel zuiver spits wigvormig is, zelfs is de onderkant van de ondersnavel meer afgeschuurd, dan wij dat bij de andere vogels gewoon zijn. De plaatjes zijn zoo dun als bladeren en licht ermee te verwarren. Ze vertoonen echter natuurlijk geen nerven.

Ongetwijfeld komt de boomklever veel voor in dennebosschen, maar zeker niet minder in loofhout. Ik denk onder anderen aan de buitens van de Vechtstreek, waar in de linden en beuken en ahorns onze boomklever al even veel drukte maakt, als bij ons in de dennen of in het gemengde bosch. En nu rijst onwillekeurig de vraag, of hij daar dan niet zijn nest geheel opvult met dorre bladeren. Als straks de jonge boomklevers uitgevlogen zijn moeten wij maar eens overal de inhoud der nesten onderzoeken en daarbij dan meteen opgeven welke boomen in de omgeving van het nest groeien.

Al van ouds is de boomklever bekend als metselaar, reeds Harting in zijn bouwkunst der dieren noemt hem zoo. Vroeger heb ik al eens verteld van een boomklever in mijn tuin, die het metselwerk had laten varen en aan 't timmeren of liever beitelen was gegaan en het vlieggat van een nestkastje behoorlijk op maat had getimmerd.

Natuurlijk gebeurt het dikwijls, dat de opening juist groot genoeg is en sommige boomklevers nemen dan daar ook gaarne genoegen mee. Maar andere zijn er, die altijd nog meenen, dat een ander het niet zoo goed kan maken als zijzelf en zoo dacht ook verleden jaar de bewoner van nestkastje No. 34 op Lindenheuvel er over. Hij moest erkennen dat het vlieggat precies op maat was, maar metselen wou hij toch en hij heeft toen dagen aan dagen met noeste vlijt gewerkt en boven het vlieggat een zwaar kleigewelf gemetseld dat niet de minste beteekenis had, want 't nestkastje had zelf al een vooruitspringend dak waardoor het vlieggat tegen inregenen was beschut. Nu zijn we benieuwd of dat eigenwijze heerschap dezen zomer zijn huisje weer betreft. In den regel brengen de boomklevers, die 't vlieggat verkleinen, de klei aan ietwat naar binnen, maar behalve deze gewelvenbouwer heb ik er toch nog twee gezien, die ook buitenwerk hadden verricht, ze hadden hun nest hoog in oude spechtengaten in abeelen. Allebei die vogels verzamelden hun bouwstof uit plassen aan den weg, waar slib en grintgruis bijeengespoeld waren. Ongetwijfeld missen door de nieuwe, mooie stofvrije wegen de boomklevers, zoowel als de zwaluwen veel goed bouw materiaal en dit is wel een van de voornaamste oorzaken, waardoor ze in de fraaie villadorpen schaarsch worden.

Gaarne zouden we omtrent al deze kwesties de ervaringen van onze lezers vernemen.

JAC. P. THUISSE.